

บทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กรณีศึกษาเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

The Role of the Participation of the Children and Youth Council in Driving the Activities of
Local Administrative Organizations: A Case Study of Surat Thani City Municipality, Mueang

Surat Thani District, Surat Thani Province

สุกัญญา วัชรมุสิก¹, อมร หวังอัศวกร², วาสนา จาตุรัตน์³

Sukanya Wadcharamoosic¹, Amorn Wangukkarangkul², Wasana Jaturat³

1 สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร 094-2691553 อีเมลล์ 64052541002@student.sru.ac.th

2 สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร 082-6416446 อีเมลล์ amornw.sru@gmail.com

3 สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร 081-6935119 อีเมลล์ wasana.edu@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรม 2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรม และ 3) เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรม เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณตามหลักการของทาโรยามาเน่จำนวน 394 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้บริหารเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน รวมจำนวน 9 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับประโยชน์จากกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การดำเนินกิจกรรม การติดตามและประเมินผล และการวางแผนและตัดสินใจ ตามลำดับ 2) ปัญหาและอุปสรรคของสภาเด็ก และเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมคือนโยบายและกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนถูกกำหนดโดยผู้บริหารและข้าราชการ ทำให้เด็กและเยาวชนขาดบทบาทในการแสดงความคิดเห็น ความหลากหลายของสมาชิก ขาดตัวแทนจากกลุ่มนอกระบบหรือกลุ่มเปราะบาง และขาดพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทักษะการพัฒนาสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรม ทางสังคม และ 3) ข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมคือ ต้องเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของสมาชิก รวมถึงการคัดเลือกสมาชิกที่หลากหลาย การสนับสนุนการคิดเชิงนวัตกรรม และการสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสร้างเครือข่ายสนับสนุนจากผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร ทั้งนี้ สามารถสังเคราะห์ข้อมูลได้เป็นองค์ความรู้ใหม่ คือ กลไกการพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมจำเป็นต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของสมาชิก ความพร้อมของทรัพยากร และการบูรณาการความร่วมมือระหว่างเด็กและเยาวชน ภาคีเครือข่าย และเทศบาล นำไปสู่การสร้างพื้นที่ปลอดภัย การส่งเสริมทักษะการบริหารจัดการ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน และพัฒนาศักยภาพการเป็นผู้นำของเด็กและเยาวชนเพื่อสร้างประโยชน์ให้กับสังคมได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม สภาเด็กและเยาวชน การขับเคลื่อนกิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

--- คลังเอกสารงานวิจัย (SRU Intellectual Repository) ---

ABSTRACT

This research aims to 1) study the level of participation of the children and youth council in driving activities of local administrative organizations, 2) study the problems and obstacles of the children and youth council in driving the activities in question, and 3) propose guidelines for developing the participatory role of the children and youth council in driving those activities. This research was mixed-method research. The quantitative research used a questionnaire to collect data from the children and youth council members of Surat Thani Municipality. The sample size was determined using Taro Yamane's calculation formula, with 394 people. The statistics used for data analysis were mean and standard deviation. The qualitative research used semi-structured interviews as a tool for collecting data with key informants, including the executive board of the children and youth council of Surat Thani Municipality, the president of the children and youth council of Surat Thani Province, executives of Surat Thani Municipality, civil servants, and staff, totaling 9 persons. The data were analyzed using content analysis.

The research results found that 1) the level of participation of the Children and Youth Council in driving the overall activities was at a moderate level. When considering each aspect, it was found that the benefit from the activities had the highest average value, followed by the implementation of the activities, monitoring and evaluation, and planning and decision-making, respectively. 2) Problems and obstacles faced by the Children and Youth Council in driving the activities were that the policies and activities of the Children and Youth Council were determined by executives and civil servants, preventing the children and youth from expressing their opinions. There are also problems involving the lack of diversity among members, the lack of representatives from unregistered groups or vulnerable groups, and the lack of a place to exchange knowledge and skills to support social innovation. 3) Suggestions and guidelines for developing the participatory role of the Children and Youth Council in driving the activities were to provide opportunities for children and youth to participate in determining policies and activities that respond to the needs of members, including selecting diverse members, supporting innovative thinking, creating an open atmosphere for exchanging opinions, and creating a support network from executives, teachers, and parents to support budgets and resources. The data can be synthesized into new knowledge, namely, the mechanism for developing the role of participation, which must take into account the participation of members, the availability of resources, and the integration of cooperation between children and youth, network partners, and municipalities. This will lead to the creation of safe spaces, promotion of skills, management, use of information technology to increase operational and to develop the leadership potential of children and youth for society's sustainable benefits.

Keywords: Participation, Children and Youth Council, Activity Driving, Local Administrative Organization

ความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศนอกเหนือจากด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และเทคโนโลยี การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นหัวใจสำคัญ โดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540–2544) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนเป็นศูนย์กลาง เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นทุนที่สำคัญที่สุดของประเทศ การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้และทักษะตั้งแต่เยาว์จึงเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างอนาคตที่ยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545–2549) จึงเน้นการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเป็นระบบและรอบด้าน นำไปสู่การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน เมื่อวันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2551 ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2560 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศ ปกป้องคุ้มครอง จริยธรรม จิตอาสา และบทบาทเชิงสร้างสรรค์ (วราภรณ์ เหลืองวิไล, 2564) อีกทั้ง ยังทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการปกป้องสิทธิและสวัสดิการของเด็ก ร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิและส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี (แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย, 2564)

ปัจจุบัน สภาเด็กและเยาวชนมีคณะกรรมการ 7 ระดับ ได้แก่ ตำบล เทศบาล อำเภอ เขต จังหวัด กรุงเทพมหานคร และระดับประเทศ (พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560, 2560) แต่ละระดับมีหน้าที่บริหารและสนับสนุนโครงการเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน โดยมีสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในแต่ละจังหวัดร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับแผนระดับชาติ และจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ (พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550, 2550) นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ทำหน้าที่เพียงงานราชการ แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการร่วมกับชุมชนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ผู้บริหารท้องถิ่นต้องมองการณ์ไกล สนับสนุนเด็กและเยาวชนที่มีศักยภาพและความเป็นผู้นำเข้ามามีบทบาทในการเมืองท้องถิ่น อีกทั้ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังสนับสนุนการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนผ่านการประสานงานกับองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน (กาญจนา สุขกอก, 2565) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาเด็กและเยาวชนมากขึ้น

สภาเด็กและเยาวชนเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2560 ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ โดยมีคณะกรรมการ 21 คน ซึ่งเด็กและเยาวชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกเด็กตัวแทนของตนเอง เพื่อเข้ามาทำหน้าที่ในคณะกรรมการของสภาเด็กและเยาวชนในระดับเทศบาล แต่อย่างไรก็ตาม พบว่ากระบวนการคัดเลือกตัวแทนยังขาดความเท่าเทียมและเป็นธรรม มักอิงจากความเห็นของเจ้าหน้าที่หรือเด็กที่ประสบความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ การประชาคมท้องถิ่นยังขาดการมีส่วนร่วมจากเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง ส่งผลให้พวกเขาไม่ได้แสดงออกอย่างเต็มที่ในกระบวนการตัดสินใจ ทำให้ส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็นนอกเหนือความเป็นจริง ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสนองความต้องการและความเข้าใจบทบาทหน้าที่ทางสังคมที่สามารถแสดงเจตนารมณ์ของตนเองต่อสังคมได้

จากประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี การศึกษานี้มุ่งเน้น

การวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วม รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่สภาเด็กและเยาวชนเผชิญ เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการพัฒนาบทบาทของสภาเด็กและเยาวชนให้มีศักยภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาไว้ 4 ประการ คือ

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในประเด็นการมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจในการเลือกกิจกรรม/โครงการของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการกิจกรรม/โครงการของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม/โครงการของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี การมีส่วนร่วมในการประเมินผลกิจกรรม/โครงการของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี รวมถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ช่วงอายุ 13-17 ปี และช่วงอายุ 18-25 ปี รวมจำนวน 25,463 คน (เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี, 2566)

การวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้บริหารเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านสภาเด็กและเยาวชน รวมจำนวน 9 คน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดำเนินการศึกษาในช่วงเดือนกันยายน พ.ศ. 2565 - เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2567 รวมระยะเวลา 2 ปี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยมุ่งศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชน เริ่มต้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครอบคลุมแนวคิด ทฤษฎี ตำรา หนังสือ เอกสาร และวารสารต่าง ๆ เพื่อกำหนดขอบเขตคำถามและสร้างเครื่องมือวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการศึกษา หลังจากพัฒนาแบบสอบถามในรูปแบบฉบับร่างแล้ว ได้นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพโดยพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.95 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ทั้งนี้การประเมินความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ข้างเคียง จำนวน 30 ชุด และคำนวณค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา Cronbach's Alpha ได้ค่าเท่ากับ 0.955 แสดงถึงความเชื่อมั่นสูง อย่างไรก็ตามหากพบว่า ผลการเก็บข้อมูลบ่งชี้ว่าการมีส่วนร่วมต่ำและควรพัฒนาต่อไป จะนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์และพัฒนาแบบสัมภาษณ์เพิ่มเติม โดยจะปรับปรุงเครื่องมือร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริงในการรวบรวมข้อมูลและหาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้กำหนดการรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ การวิจัยเชิงปริมาณใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ในการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended) ในประเด็นปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้ การวิจัยเชิงคุณภาพใช้เครื่องมือเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ในการหาข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบทบาทและการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.การวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน โดยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการทำหนังสือเพื่อขอสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกส่งไปยังเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี และบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อทำการขอสัมภาษณ์ เมื่อได้ วัน เวลา และสถานที่ในการขอสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเดินทางไปสัมภาษณ์ในลำดับต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัย แบ่งออกเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลใช้สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูล การมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Type) โดยแบ่งช่วงการวัดระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ จากนั้น นำค่าที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อแปลผลระดับการมีส่วนร่วมของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์สรุปอุปนัย (Analytic Induction) หาข้อเสอแนะและแนวทางในการพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชน โดยการวิเคราะห์มุ่งเน้นที่การตีความและสังเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูลที่ได้รวบรวมมา โดยศึกษาปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียด และสรุปผลการวิจัยเพื่อสร้างข้อสรุป ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมให้ดียิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.28 (S.D. = 1.03) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านที่สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ด้านการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.36 (S.D. = 0.72) รองลงมาคือ ด้านการดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.36 (S.D. = 1.14) ในขณะที่ ด้านการติดตามและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 (S.D. = 1.16) และด้านที่มีการมีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ด้านการวางแผนและตัดสินใจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 2.40 (S.D. = 1.13)

2. ปัญหาและอุปสรรคของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาพบว่า การดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนในปัจจุบันมีข้อจำกัดในหลายด้าน โดยเฉพาะในกระบวนการวางแผนและตัดสินใจ นโยบายและกิจกรรมต่าง ๆ มักถูกกำหนดจากนักการเมืองที่มีอำนาจและข้าราชการ ผู้ปฏิบัติงาน ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีบทบาทในการขับเคลื่อนน้อย และขาดการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ซึ่งทำให้พวกเขาไม่สามารถรู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเองได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังขาดความมั่นใจในความสามารถของตนเอง ทำให้ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างเต็มที่

นอกจากนี้ สภาเด็กและเยาวชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลยังคงเป็นกลุ่มเดิม ๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชนจากโรงเรียนที่มีความโดดเด่นในการทำกิจกรรม แต่ขาดความหลากหลายทางสังคม เช่น เด็กและเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษา หรือเด็กและเยาวชนในกลุ่มเปราะบาง ดังนั้น สภาเด็กและเยาวชนควรมีคณะบริหารและสมาชิกที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมและเป็นตัวแทนของเด็กและเยาวชนจากทุกกลุ่มในชุมชน ทั้งนี้ การขาดพื้นที่สำหรับแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดกว้างเป็นอีกหนึ่งปัญหาสำคัญ การสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การแก้ไขปัญหา และการยอมรับความแตกต่าง เป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี การสร้างนวัตกรรมทางสังคม เช่น แพลตฟอร์มหรือแคมเปญที่เน้นการแก้ปัญหาในชุมชน จะช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์ของสภาเด็กและเยาวชนให้มีบทบาทที่เข้มแข็งขึ้นในชุมชนและท้องถิ่น

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็ก และเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี พบว่า

1. ควรมีส่วนร่วมในการเสนอแผนและโครงการต่าง ๆ โดยทำงานร่วมกับผู้บริหารและเทศบาลให้สอดคล้องกับนโยบายและความต้องการของชุมชน ควรมีเวทีประชาคมและเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนแสดงความคิดเห็น รวมถึงสำรวจปัญหาและความต้องการก่อนจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้ การจัดอบรมและเวิร์กช็อปพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำและการใช้สื่อออนไลน์เพื่อระดมความคิดเห็นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากกลุ่มเป้าหมายอย่างกว้างขวาง

2. ควรมีส่วนร่วมในการออกแบบและดำเนินกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจ พร้อมเปิดช่องทางการสื่อสารไม่ระบุตัวตนเพื่อให้กล้าแสดงความคิดเห็น ผู้บริหารควรร่วมกิจกรรม ประเมินผล และจัดเวทีถอดบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยแบ่งการประเมินเป็นคณะบริหารและสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน เพื่อสะท้อนปัญหาและแนวทางพัฒนา นอกจากนี้ ควรสร้างกลไกให้ทุกภาคส่วน เช่น ผู้ปกครอง ครู และหน่วยงานต่าง ๆ มีส่วนร่วม พร้อมส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมายและบทบาทของสภาเด็กและเยาวชนเพื่อปรับปรุงแผนงานในการเสริมสร้างความน่าเชื่อถือในอนาคต

3. ควรรู้จักการเรียนรู้การพึ่งพาตนเองผ่านแคมเปญระดมทุนออนไลน์ที่มีเป้าหมายชัดเจน พร้อมประชาสัมพันธ์กิจกรรมผ่านโซเชียลเพื่อเพิ่มการรับรู้และการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน อีกทั้ง ควรศึกษาโครงการที่เกี่ยวข้องและจัดทำข้อเสนอขอรับงบประมาณ โดยมีผู้บริหารหรือพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำและประสานงาน นอกจากนี้ ควรปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เช่น โครงการ งบประมาณ และสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างยั่งยืน

4. ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการบริหารงบประมาณ โดยการจัดตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลจากกลุ่มที่หลากหลาย ให้สิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลการเงินและรายงานผลการใช้จ่าย อีกทั้ง การประกาศการใช้งบประมาณผ่านสื่อออนไลน์และสร้างช่องทางให้เสนอความคิดเห็นเพื่อความโปร่งใสและน่าเชื่อถือ รวมถึงควรส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการฝึกให้เด็กมีส่วนร่วมในการบริหารและตรวจสอบงบประมาณ รวมถึงการประชุมติดตามและรายงานผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ

5. ควรมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลกิจกรรม และควรจัดเวทีถอดบทเรียนและ Workshop ร่วมกับผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิเคราะห์ความสำเร็จ ปัญหา และปรับปรุงกิจกรรมในอนาคต รวมถึงการใช้เทคโนโลยีในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ อีกทั้ง การใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ จะสามารถช่วยปรับปรุงกิจกรรมได้ตรงตามความต้องการ นอกจากนี้ ควรมีการเปิดเผยข้อมูลสถิติและรายงานผลจะสร้างความโปร่งใส และเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนากิจกรรมต่อไป

6. ควรทำให้สภาเด็กและเยาวชนรู้จักบทบาทและหน้าที่ โดยเริ่มด้วยการปฐมนิเทศและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจในหน้าที่ของสมาชิก รวมถึงการสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างและปลอดภัยจะช่วยส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนกล้าแสดงความคิดเห็นและพัฒนาความมั่นใจในตนเอง กิจกรรมที่เน้นการแสดงออก การพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำ การทำงานเป็นทีม และทักษะการแก้ปัญหา เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถ นอกจากนี้ การนำบทบาทของสภาเด็กและเยาวชนเข้าสู่หลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียนและการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเฉพาะทางเพื่อช่วยในเรื่องของการเตรียมพร้อมเป็นผู้นำที่มีความรับผิดชอบได้

7. ควรขยายการเข้าถึงกลุ่มเด็กและเยาวชนมากขึ้น โดยใช้โซเชียลมีเดีย การจัดกิจกรรมในชุมชน และทำงานร่วมกับองค์กรต่าง ๆ การประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายขององค์กรชุมชนและสถานศึกษา รวมถึงการปรับปรุงพระราชบัญญัติและแนวทางของกิจการเด็กเพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มเปราะบางเข้าร่วมอย่างเท่าเทียม อีกทั้ง การจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและการอบรมเพื่อให้ความรู้

เกี่ยวกับบทบาทของสภาเด็กและเยาวชนในการดึงดูดและสร้างความตระหนักรู้ นอกจากนี้ เทศบาลควรสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรและเปิดโอกาสให้กลุ่มเปราะบางแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอ เพื่อเพิ่มความหลากหลายในสภาเด็กและเยาวชน

8. ควรสร้างพื้นที่สาธารณะที่เข้าถึงง่าย เช่น ศูนย์การเรียนรู้หรือห้องสมุด เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น ศิลปะและกีฬา ในการออกแบบพื้นที่ควรเน้นความหลากหลายและความเข้าใจในความแตกต่าง พร้อมเปิดรับความคิดเห็นจากทุกฝ่ายและตอบสนองความต้องการที่แท้จริง รวมทั้ง ควรมีการสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรและปลอดภัยในการส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน อีกทั้ง การสนับสนุนจากผู้บริหาร ผู้ปกครอง ซึ่งมีความสำคัญในการสร้างสรรค์พื้นที่ที่ดีและการส่งเสริมสุขภาพจิตผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยการให้คำปรึกษาเพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความสามารถในการจัดการกับความเครียดและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

9. ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการระดมความคิดเห็นและเสนอแนวคิดใหม่ ๆ ผ่านเวทีประชุมและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อค้นหานวัตกรรมที่ตอบโจทย์การแก้ปัญหาในชุมชนท้องถิ่น ทั้งนี้ การสร้างแพลตฟอร์มให้เสนอความคิดเห็นและมอบรางวัลเพื่อเป็นแรงจูงใจในการกระตุ้นการพัฒนา รวมถึงการให้ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ผ่านการอบรมและเวิร์คช็อปเพื่อพัฒนาทักษะและความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ การใช้สื่อออนไลน์และการสร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยและบริษัทเทคโนโลยีที่มีผู้เชี่ยวชาญในการช่วยสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรม อีกทั้ง ควรบูรณาการความรู้จากหลากหลายสาขาวิชาผ่านการร่วมมือกับสถาบันและภาคเอกชน และสนับสนุนทุนการศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางสังคมอย่างยั่งยืนได้ในอนาคต

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x} = 3.28, S.D. = 1.03$) ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งปรีชา บันแก้ว และคณะ (2567) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญในระดับสูงมาก โดยการพัฒนาให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคสังคม ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โครงการส่งเสริมการพัฒนา และนโยบายของภาครัฐ เมื่อเปรียบเทียบและสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี สะท้อนให้เห็นถึงระดับการมีส่วนร่วมที่ยังมีช่องว่างในการพัฒนาการมีส่วนร่วมอยู่ เมื่อพิจารณาด้านการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอาจหมายความว่าสมาชิกของสภาเด็กและเยาวชนได้รับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลในระดับที่มาก และอาจเป็นผลจากการที่กิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการมีความสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของเยาวชน และเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของตนเอง ในด้านการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าสมาชิกของสภาเด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม แต่ยังมีพื้นที่ให้พัฒนามากขึ้น อาจจะเป็นในเรื่องของการเพิ่มความรับผิดชอบหรือการมีบทบาทที่ชัดเจนมากขึ้นในการทำงานร่วมกับเทศบาล

อีกทั้ง ด้านการติดตามและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน อาจสะท้อนถึงการที่สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนยังขาดความเข้าใจหรือความสามารถในการติดตามและประเมินผลของกิจกรรมที่ตนได้มีส่วนร่วม อาจจะต้องมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมหรือการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ในด้านนี้ สุดท้ายด้านการวางแผนและตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในกระบวนการวางแผนและการตัดสินใจยังมีน้อย อาจเนื่องมาจากการที่บทบาทของเด็กและเยาวชนยังไม่ได้รับการยอมรับอย่างเต็มที่ในการร่วมกำหนดทิศทางหรือแนวทางการดำเนินกิจกรรมของเทศบาล หรืออาจเป็นเพราะขาดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นในกระบวนการวางแผน

บทบาทของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสังคมที่มีความยั่งยืน อีกทั้ง ยังมีหน้าที่เป็นตัวแทนของเสียงสะท้อนและความต้องการของเด็กและเยาวชน การมีส่วนร่วมของเด็ก

และเยาวชนในการกำหนดนโยบายและกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เพียงแต่จะช่วยส่งเสริมการเติบโตและพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนเท่านั้น แต่ยังช่วยให้การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เมื่อก้าวถึงบทบาทของสภาเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี การแสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินใจในการจัดทำแผน นำไปสู่การกำหนดแผนการดำเนินงาน จำเป็นต้องเปิดใจรับฟังและสนับสนุนส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในเวทีประชาคม การติดตามประเมินผลกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรค การบริหารและตรวจสอบงบประมาณ รวมถึงการได้รับเลือกเป็นคณะกรรมการเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นอย่างจริงจัง โกวิท พวงงาม (2541) โดยการมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติในโครงการหรือกิจกรรม ต้องมีความเข้าใจในปัญหา พร้อมรับข้อมูลใหม่ ๆ तरहหนึ่งถึงสิทธิ์ และจำเป็นต้องเป็นไปตามแนวคิดประชาธิปไตย ซึ่งมีความสอดคล้องกับ นภัทร์ แก้วนาค และวาสนา มะลินิน (2563) เรื่อง แบบจำลองการมีส่วนร่วมของเครือข่ายทางสังคมสร้างเสริมความเข้มแข็งของสภาเด็กและเยาวชนในสังคมไทย การมีส่วนร่วมนั้นในการอภิปราย ถกประเด็นปัญหา และร่วมกันวางแผนพัฒนา เพื่อให้การบริหารงานของสภาเด็กและเยาวชนบรรลุผลสำเร็จอย่างแท้จริง โดยในบริบทของสภาเด็กและเยาวชนการได้รับเลือกเป็นตัวแทนในคณะกรรมการเสนอแนวคิดโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชน ซึ่งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมไม่เพียงแต่ช่วยให้แสดงออกถึงความต้องการและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ แต่เป็นการเสริมสร้างความรับผิดชอบและความรู้สึกเป็นเจ้าของจากการสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างสำหรับการแสดงความคิดเห็น และพัฒนาความมั่นใจในตนเอง รวมถึงการพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาไปสู่การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา มะลินิน และคณะ (2563) เรื่องการมีส่วนร่วมของเครือข่ายทางสังคมสร้างเสริมความเข้มแข็งของสภาเด็กและเยาวชนในสังคมไทย โดยการมีผู้นำที่เข้มแข็ง รวมถึงการมีคณะกรรมการที่มีความสามารถและมุ่งมั่น เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสภาเด็กและเยาวชนที่มีความเข้มแข็ง และผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และทักษะในการนำพา จะสามารถสร้างแรงบันดาลใจและดึงศักยภาพของสมาชิกทุกคนออกมาได้อย่างเต็มที่ ซึ่งในกรณีของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในการนำบทบาทของสภาเด็กและเยาวชนเข้าสู่หลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียน และการจัดกิจกรรมในการพัฒนาทักษะจะเป็นการเตรียมพร้อมเด็กและเยาวชนให้เป็นผู้นำที่มีความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ สภาเด็กและเยาวชนมีบทบาทร่วมกันออกแบบพื้นที่ โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับความหลากหลายและความเข้าใจในความแตกต่างและเปิดรับความคิดเห็นจากทุกฝ่าย ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ปิยะนันท์ ทรงสุนทรวัฒน์ (2559) พื้นที่หรือสภาพแวดล้อมควรมีการสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรและปลอดภัยในการแสดงออกทางความคิดและส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน อีกทั้ง การสนับสนุนจากผู้บริหาร ผู้ปกครอง ซึ่งมีความสำคัญในการสร้างสรรคพื้นที่ที่ดีและการส่งเสริมสุขภาพจิตผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยการให้คำปรึกษาเพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความสามารถในการจัดการกับความเครียดและพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม นอกจากการมีพื้นที่สร้างสรรค์แล้ว การมีสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนที่มีความหลากหลายนับว่าเป็นเรื่องที่มีความท้าทายในการส่งเสริม การขับเคลื่อนกิจกรรมอย่างเท่าเทียม ซึ่งสอดคล้องกับ ปิยะวัฒน์ เจริญศักดิ์ และ นิสา รัตนดิถ ณ ภูเก็ต (2564) เรื่องเด็กและเยาวชนกับการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งความหลากหลายนั้น อาทิเช่น ศาสนา ความเชื่อ และกลุ่มเปราะบางมักจะมีข้อเสนอและมุมมองที่แตกต่าง ซึ่งสามารถช่วยเปิดโอกาสให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่หลากหลายนำไปสู่การพัฒนากิจกรรมที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น การให้เสียงและการสนับสนุนแก่กลุ่มนี้ไม่เพียงแต่ช่วยสร้างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง แต่ยังช่วยกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมอีกด้วย อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ยังมีข้อจำกัดให้เด็กและเยาวชนจากพื้นที่ต่าง ๆ รวมถึงกลุ่มที่อาจถูกมองข้ามและไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมในสภาเด็กและเยาวชนได้อย่างเท่าเทียม การปรับกฎหมายในพระราชบัญญัติดังกล่าวถือเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ที่สำคัญซึ่งจะช่วยลดอุปสรรคในการเข้าถึงและทำให้สภาเด็กและเยาวชนเป็นที่เปิดกว้างสำหรับทุกคน ส่งเสริมความหลากหลายและการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่

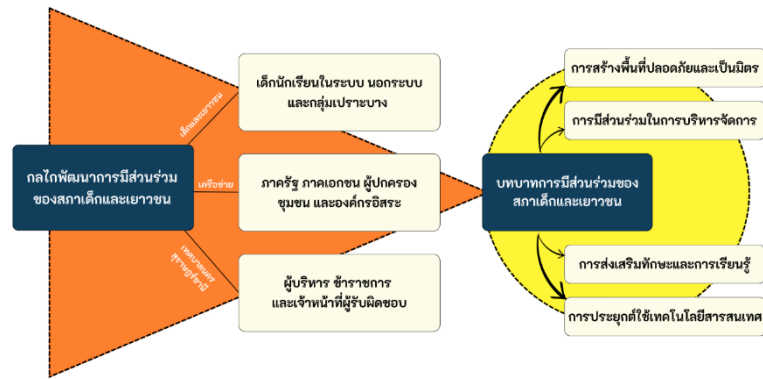
ทั้งนี้ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ การจัดเวทีถอดบทเรียนและ Workshop ร่วมกันระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่ง การรวมตัวของคณะผู้บริหาร ผู้ปกครอง ครู หน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมถึงเด็กและเยาวชน

สอดคล้องกับ กนกวรรณ วงศ์กระพันธ์ (2562) เรื่อง การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในสภาเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษา สภาเด็กและเยาวชนเขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร ทำให้ทุกฝ่ายสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิเคราะห์ความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการทำงาน ที่ผ่านมา การถอดบทเรียนไม่เพียงแต่ช่วยในการปรับปรุงกิจกรรมในอนาคต แต่ยังเป็น การสร้างความเข้าใจและความร่วมมือที่เข้มแข็ง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการพัฒนา อีกทั้ง การใช้เทคโนโลยีในการเก็บและ วิเคราะห์ข้อมูลสถิติ รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการประกาศงบประมาณอย่างโปร่งใส และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเสนอความคิดเห็นในการเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาได้อย่างแท้จริง อีกทั้ง การส่งเสริมบทบาทของเด็กและเยาวชนในกระบวนการพัฒนานวัตกรรมทางสังคมผ่านการบูรณาการความรู้จากหลากหลายสาขาวิชาและการสนับสนุนทุนการศึกษาเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างสรรค์แนวคิดที่ตอบโจทย์ปัญหาเด็กและเยาวชนได้อย่างยั่งยืน การเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนระดมความคิดเห็นและเสนอไอเดียใหม่ ๆ สอดคล้องกับ ชานนท์ โกมลมาลย์ (2561) เรื่อง นวัตกรรมทางสังคมเพื่อขับเคลื่อนสุขภาวะโดยการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน สามารถมีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนานวัตกรรมได้อย่างเต็มที่ จะช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม พร้อมทั้งปลูกฝังความรู้สึกมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อสังคม

อย่างไรก็ดี การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้การพึ่งพาตนเองผ่านการสร้างแคมเปญระดมทุนออนไลน์ถือเป็นวิธีในการพัฒนาทักษะการบริหารจัดการและความรับผิดชอบในวัยเยาว์ โดยการออกแบบแคมเปญที่มีเป้าหมายชัดเจนและเนื้อหา น่าสนใจสามารถกระตุ้นความสนใจ และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโซเชียลยังช่วยเพิ่มการรับรู้และการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้ การสนับสนุนจากผู้บริหารหรือพี่เลี้ยงในการแนะนำและประสานงานช่วยให้เด็กและเยาวชนสามารถมุ่งเน้นไปที่ การเรียนรู้และพัฒนาตนเองโดยไม่ต้องแบกรับภาระที่เกินกว่าจะรับมือได้ อย่างไรก็ตาม การระดมทุนเด็กและเยาวชนควรปรับเปลี่ยน เป็นการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาล เช่น การจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินงาน สอดคล้องกับ บุญชिरา ภูชนะจิต (2564) เรื่องบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวของสภาเด็กและเยาวชน ให้สอดคล้องกับความต้องการของ เยาวชน รวมถึงการสร้างเครือข่ายสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องและการจัดทำข้อเสนอขอรับงบประมาณอย่างเป็น ระบบ สอดคล้องกับ นิภาพรรณ เจนสันติกุล และไชยณัฐ คำดี (2567) เรื่อง แนวทางการสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมคุณภาพ ชีวิตเด็กและเยาวชน เนื่องจากปัญหาโดยเฉพาะงบประมาณมักจะมีข้อขัดข้อง เด็กและเยาวชนไม่สามารถแก้ไขได้โดยหน่วยงานเดียว การสร้างเครือข่ายสามารถทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การผสมผสานระหว่างการสนับสนุนเชิงโครงสร้าง เครือข่าย และการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้การพึ่งพาตนเองตามหลัก เด็กคิด เด็กทำ เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี สามารถสังเคราะห์เนื้อหาไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ดังภาพที่ 1 ดังนี้



ภาพที่ 1. กลไกพัฒนามหาบทบาทการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

การพัฒนามหาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนนับเป็นกระบวนการสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถ และศักยภาพของเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ อย่างรอบด้าน แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้สามารถดำเนินงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน อาทิ การมีส่วนร่วมของ สมาชิก ความพร้อมของทรัพยากร การวางแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และการจัดสรร งบประมาณที่เหมาะสม ปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นไม่เพียงแต่ส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของสภาเด็กและเยาวชน แต่ยังคง ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนาสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้การดำเนินงานของสภา เด็กและเยาวชนเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีบรรลุเป้าหมาย การพัฒนามหาบทบาทการมีส่วนร่วมจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจาก หลากหลายภาคส่วน ซึ่งแต่ละภาคส่วนมีบทบาทที่สำคัญและส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จ

ประการแรก คือ เด็กและเยาวชน นับเป็นหัวใจหลักของสภาเด็กและเยาวชน ต้องริเริ่มจากการสนับสนุนการมีส่วนร่วม ของกลุ่มเด็กและเยาวชนด้วยกัน ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ได้รับการศึกษาอยู่ในระบบการศึกษา นอกกระบบการศึกษา และกลุ่ม เปรียบบางในการร่วมกันคิด ร่วมทำ ร่วมเสนอความคิดเห็น รวมถึงร่วมตัดสินใจในกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อเด็ก เยาวชน และสังคม ต่อมา คือ เครือข่าย ที่ประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน ผู้ปกครอง และองค์กรอิสระ เป็นอีกหนึ่งภาค ส่วนที่มีบทบาทสำคัญต่อการสนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเด็กและเยาวชน การสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายจะ ช่วยในการแลกเปลี่ยน ทั้งในด้านทรัพยากร ความรู้ และประสบการณ์ รวมถึงการสร้างโอกาสในการทำกิจกรรมร่วมกัน ที่ส่งเสริม การเรียนรู้และพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง ประการสุดท้าย คือ เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ประกอบไปด้วย คณะผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ซึ่งเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการควบคุม ดูแล รวมถึง จัดสรรทรัพยากรและสนับสนุนการดำเนินงาน ขณะที่การสนับสนุนจากเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี สามารถมาในรูปแบบของ งบประมาณ การให้คำปรึกษา การประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ และการจัดสรรพื้นที่และโอกาสในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะ ช่วยให้สภาเด็กและเยาวชนสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ดี ด้วยการบูรณาการและประสานความร่วมมือจากทั้งสามภาคส่วน ได้แก่ เด็กและเยาวชน เครือข่าย และเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ทำให้สภาเด็กและเยาวชนสามารถพัฒนามหาบทบาทและการมีส่วนร่วมของตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งนำไปสู่การดำเนินงานและการสร้างประโยชน์ให้กับสังคม 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. บทบาทการสร้างพื้นที่ปลอดภัยและเป็นมิตร สามารถสร้างพื้นที่สำหรับเด็กและเยาวชนทุกคนในการแสดงออกถึง ความคิด ความสามารถ และการเรียนรู้ร่วมกัน พื้นที่เหล่านี้ช่วยส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น ไม่ว่าจะเป็น การจัดงานสร้างสรรค์หรือการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน การมีพื้นที่ที่เป็นมิตรและสนับสนุนการแสดงออกช่วยให้เด็ก และเยาวชนรู้สึกมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น

2.บทบาทการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการของสภาเด็กและเยาวชนอย่างเต็มที่ ตั้งแต่การวางแผนและการจัดสรรงบประมาณ การกำหนดนโยบายไปจนถึงการกำกับติดตามและประเมินผลโครงการ การมีส่วนร่วมจะช่วยให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้การบริหารจัดการในทางปฏิบัติ และยังเป็น การเสริมสร้างความรับผิดชอบและการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ

3.บทบาทการส่งเสริมทักษะและการเรียนรู้ สภาเด็กและเยาวชนมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กและเยาวชน เช่น ภาวะผู้นำ การทำงานร่วมกันเป็นทีม การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล การคิดเชิงสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม รวมถึงการฝึกอบรมและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้จัดขึ้น นำไปสู่การพัฒนาตนเอง และเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นผู้นำในอนาคต

4.บทบาทการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศ มีบทบาทสำคัญ เด็กและเยาวชนสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานและสื่อสารกับสมาชิก รวมถึงสาธารณชน เช่น การสร้างนวัตกรรม การใช้สื่อสังคมออนไลน์ และการจัดทำเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและกิจกรรมต่าง ๆ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน รวมถึงขยายการเข้าถึงข้อมูล และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนได้มากขึ้น

ทั้งนี้ การพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชน การสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ได้แก่ เด็กและเยาวชน เครือข่าย และเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้สภาเด็กและเยาวชนดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบูรณาการและประสานงานระหว่างกันนำไปสู่การสร้างสรรค์พื้นที่ปลอดภัยและเป็นมิตร การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การส่งเสริมทักษะและการเรียนรู้ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ สามารถช่วยเสริมสร้างศักยภาพการเป็นผู้นำในอนาคต และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเด็ก เยาวชน และสังคมอย่างรอบด้าน นำไปสู่การสร้างประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.สามารถใช้ผลการวิจัยนำไปปรับปรุงการพัฒนา นโยบายและกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในด้านการเสริมสร้างทักษะการเป็นผู้นำ การบริหารจัดการ และการทำงานร่วมกัน
- 2.ควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นฐานในการวางแผนและพัฒนาโครงการของสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็กและเยาวชนในพื้นที่
- 3.ควรมีการเสริมสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน หรือชุมชนเพื่อเพิ่มการสนับสนุนและการเข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็น รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลและสร้างการรับรู้ในสาธารณชน เกี่ยวกับบทบาทและความสำคัญของ สภาเด็กและเยาวชน เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

- 1.การขยายขอบเขตการวิจัยไปยังพื้นที่อื่น ๆ นอกเหนือจากเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จะช่วยให้เห็นภาพการทำงานและปัญหาที่หลากหลายขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนในบริบทที่แตกต่างกัน การศึกษาในพื้นที่ต่าง ๆ จะเปิดโอกาสให้ได้แนวคิดใหม่ ๆ และสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการ
- 2.การวิจัยเชิงลึกในประเด็นเฉพาะ เช่น การศึกษาบทบาทและการมีส่วนร่วมของกลุ่มเปราะบางในสภาเด็กและเยาวชน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม อีกทั้ง ช่วยให้เข้าใจถึงความท้าทายที่กลุ่มเปราะบางกำลังเผชิญอยู่ และสร้างแนวทางที่ตอบสนองต่อความต้องการของเยาวชนทุกกลุ่ม เพื่อให้การมีส่วนร่วมเป็นไปอย่างยั่งยืน

3. การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างกลไกสนับสนุนระหว่างหน่วยงาน เป็นการศึกษาพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อสร้างกลไกที่แข็งแกร่งและยั่งยืน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเสริมสร้างความสำเร็จของสภาเด็กและเยาวชน ในการขับเคลื่อนกิจกรรมต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ วงศ์กระพันธ์. (2562). **การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในสภาเด็กและเยาวชน:กรณีศึกษาสภาเด็กและเยาวชนเขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร** (สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- กาญจนา สุกกอ. (2565). **สภาเด็กและเยาวชนกับการทำงานร่วมกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. สืบค้นจาก <https://shorturl.asia/ud74o>.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2541). การวางแผนพัฒนาตำบลแบบมีส่วนร่วมทำให้ อบต. เข้มแข็ง. **วารสารพัฒนาชุมชน**, 37(3) 4-71.
- ชานนท์ โกมลมาลย์. (2561). นวัตกรรมทางสังคมเพื่อขับเคลื่อนสุขภาวะโดยการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน. **วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์**, 26(1), 120-145.
- เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี. (2566). **รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชนเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ประจำปี พ.ศ. 2566**. สุราษฎร์ธานี: เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี.
- นภัทร์ แก้วนาค และวาสนา มะลินิน. (2563). แบบจำลองการมีส่วนร่วมของเครือข่ายทางสังคมเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสภาเด็กและเยาวชนในสังคมไทย. **วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ**, 5(8), 486-498.
- นิภาพรณ เจนสันติกุล และไชยณัฐ ดำดี. (2567). แนวทางการสร้างเครือข่ายเพื่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน. **วารสารร่มยุงทอง**, 2(1), 78-92.
- บุญชिरา ภูชนะจิต. (2564). บทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมของสภาเด็กและเยาวชน. **วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์**, 3(1), 34-41.
- ปิยะนันท์ ทรงสุนทรวัฒน์. (2559). **บทบาทของสภาเด็กและเยาวชนในการขับเคลื่อนกิจกรรมเทศบาลนครราชสีมา**. (สารนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ปิยะวัฒน์ เจริญศักดิ์ และนิสา รัตนติลก ฌ ภูเก็ต. (2564). เด็กและเยาวชนกับการสร้างชุมชนเข้มแข็ง. **วารสารมจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์**, 12(2), 95-104.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550. (2551, 15 มกราคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่มที่ 125 ตอนที่ 9ก, หน้า 1-15.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560. (2560, 13 มิถุนายน). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่มที่ 134 ตอนที่ 63ก, หน้า 1-12.
- รุ่งปรีชา ปันแก้ว และคณะ. (2567). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนเพื่อชุมชนเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่. **วารสารรัฐศาสตร์**, 7(1), 13-31.

- วารภรณ์ เหลืองวิไล. (2564). การจัดสวัสดิการสังคมโดยใช้จิตอาสาเป็นฐานของสภาเด็กและเยาวชน.(ปรัชญา
ดุขฎฐิบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- วาสนา มะลินิน และคณะ. (2563). การมีส่วนร่วมของเครือข่ายทางสังคมสร้างเสริมความเข้มแข็งของสภาเด็กและ
เยาวชนในสังคมไทย. วารสารศิลปศาสตร์ราชวมงคลสุวรรณภูมิ, 2(2), 415-428.
- แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย. (2564). ละเมิดหนูทำไม ? เสียงเล็ก ๆ ที่ถูกมองข้ามในสังคมไทย.
สืบค้นจาก www.amnesty.or.th/latest/blog/865/.

